

kaab said, tänas ja kuningas
ama anni uft, jättis kuningas-
ga ja tüttrega jumalaga ja ak-
kas kõige gilla waariga õpetaja
juure minema. —

Õpetaja oli juba ett arwand
to ama tee ääres ja olifellikar-
rast amale lastanud queld kuufa
gi wallmis tcho, et qui etuts taga
fi tuleb siis ja ennast juunuks
teeb ja kuufargi siest läheb.

Õpetaja oli nägus ettsu waar-
ga tulewat. Iluma ironus jagis
ja fida beaula üttema, quf juu-
re ja ife kuufarki buges. Etuts
gi juba waariga sinna jäuudnu
da afmest ukseft siest, tuelas bea-
ja qufis: quf õpetaja on? Oh ga-
ju, õpetaja funi ära. Tuls ja an, quf
ja an? ma tahaksin teida weel gari-

nipfuga liitua. Sui õpetaja feda
quutis garrgas ja maast üles ja
hani klagades mettfa. Aet aet ma
tahaksin fünd weel garrd nipfuga
liitua. üüdis etuts takko järele.

Õpetaja lätkis ja gaus tänafeks
pääwaks. etuts fa, dema afemel
fenna õpetajaks ja an etks weel
kauegugi feaal.

1. — — —

Uinu, uinu, uni ei tule
Atjo häina huudi alla
Kaato, fealt tuleb finto kaat
Daob fülle kuufa kokufsti
Si mino wõta, si mino raha.
Dea mul wäga walutab.

Uinu, uinu, uni ei tule
Atjo häina huudi alla
Kaato fealt tuleb finto ää
Daob quus siini kearätkut.